

AMR 68/15.06.2012

Către,
Consiliului Superior al Magistraturii

Subscrisa **Asociația Magistraților din România (A.M.R.)**, organizație profesională, națională a judecătorilor și procurorilor, apolitică, nonprofit, de utilitate publică, membră a Uniunii Internaționale a Magistraților, prin reprezentant legal, judecător conf. dr. DAN SPĂNU

Vă adresează,

În temeiul articolelor 3 și 6 și urm. din Legea nr.544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, solicitarea de a face cunoscute o serie de aspecte extrem de importante privind statutul constituțional al judecătorilor, temă de mare interes pentru credibilitatea actului de justiție și funcționarea sistemului judiciar.

Considerăm că o foarte succintă prezentare a problemei este, în prealabil, necesară.

Conform prevederilor articolului 124 din Constituția României, adoptată la 21 noiembrie 1991 și intrată în vigoare la 8 decembrie 1991 „**judecătorii numiți de Președintele României sunt inamovibili, potrivit legii**”, iar articolul 133 dispune: „**Consiliul Superior al Magistraturii propune Președintelui României numirea în funcție a judecătorilor și a procurorilor, cu excepția celor stagiați, în condițiile legii**”.

Aceste principii constituționale se regăsesc în Legea nr.92/1992 pentru organizarea judecătorească (articolele 51, 73 lit.a și articolul 75).

În temeiul acestor prevederi constituționale și legale, prin mai multe decrete din anii 1995 și 1996 (menționăm cu titlu de exemplu Decretul nr.374/27 noiembrie 1995 privind numirea de judecători la tribunale și de procurori la parchetele de pe lângă acestea), judecătorii în funcție au fost numiți prin decret prezidențial și au devenit astfel inamovibili.

Noua formă a Constituției României, în urma revizuirii sale, intrată în vigoare la data de 29 octombrie 2003, a menținut în totalitate regimul constituțional anterior.

Astfel, articolul 125 din Constituția în vigoare, reglementând statutul judecătorilor, dispune în alin.1 că „**judecătorii numiți de Președintele României sunt inamovibili, în condițiile legii**”.

În alin.2 al aceluiași text se arată că ”**propunerile** de numire a judecătorilor sunt de competența Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii sale organice”.

Textele sunt pe deplin concordante cu prevederile articolului 134 din Constituție, referitoare la atribuțiile Consiliului Superior al Magistraturii, care „**propune Președintelui României** numirea în funcție a judecătorilor și a procurorilor, cu excepția celor stagiați, în condițiile legii”.

Este important de relevat că în procesul de revizuire a Constituției s-a formulat și un amendament în sensul stabilirii competenței Consiliului Superior al Magistraturii pentru numirea judecătorilor, propunere respinsă de Parlament.

Respingerea amendamentului a avut în vedere că numirea judecătorilor de către șeful statului ține de tradiția românească și este o soluție ce se regăsește în marea majoritate a statelor democratice.

În fine, noua redactare a articolului 133 din Constituție detaliază principalele atribuții ale Consiliului Superior al Magistraturii, stabilind că acest organism este singura autoritate care **selectează** candidații pentru funcția de magistrat, **propunând**, atunci când sunt îndeplinite condițiile legale, **Președintelui României numirea acestora** ca judecători și procurori.

Aceste principii sunt reluate în actele normative ulterioare revizuirii Constituției, cum sunt Legile nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii. Ele statuează că deși sunt înglobați în același concept constituțional de „magistrați”, între judecători și procurori există importante deosebiri de statut și atribuții, dacă ar fi să menționăm doar faptul – esențial – că judecătorii sunt inamovibili iar procurorii beneficiază doar de stabilitate.

În lumina celor anterior expuse, și care decurg din texte constituționale și legale imposibil de combătut, rezultă, în opinia noastră, cel puțin două concluzii fundamentale:

1. Numai judecătorii **numiți de Președintele României** sunt inamovibili.
2. Persoanele care, fiind numite de Președintele României în funcția de procuror și ulterior „se transferă” ca judecători, **fără a mai fi numiți de șeful statului** în această din urmă calitate, **nu sunt inamovibili** și deci nu își pot exercita în mod legal atribuțiile.

Contrar dispozițiilor constituționale ale legilor organice de reglementare a statutului magistraților, de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, această instituție (C.S.M.) la 7 iunie 2012, a dat publicității următorul comunicat de presă:

7 iunie 2012

„Urmare lansării în spațiul public a unor teme de dezbatere ce generează controverse, induc și propagă, în mod fals și periculos, ideea existenței unor neregularități în actele de numire și promovare în funcție a magistraților,

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

face publice următoarele:

În perioada 1992-2004, cadrul legal incident în materia numirii, transferării și promovării magistraților a fost reglementat prin Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, modificată prin Legea nr. 89/1996 și republicată, în temeiul art. IV din Legea nr. 142/1997.

Conform art. 69 din Legea nr. 92/1992, promovarea și transferarea judecătorilor în funcțiile din magistratură se dispun de către Consiliul Superior al Magistraturii, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.

Promovarea și transferarea procurorilor în funcție din Ministerul Public se fac de către ministrul justiției, la propunerea procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege, iar transferarea procurorilor în funcțiile de judecători se face potrivit prevederilor alin 1.”

În condițiile legii menționate, în perioada 1992-2004,, trecerea din funcția de judecător în cea de procuror și invers era asimilată transferului și nu era condiționată de emiterea unui decret de numire de către Președintele României.

Odată cu abrogarea Legii nr. 92/1992 și intrarea în vigoare a Legii nr. 303/2004 privind statutul procurorilor și judecătorilor, condițiile și instituțiile implicate în actele de numire corespunzătoare etapelor de traseu profesional/ carieră a magistraților, sunt reglementate în Cap. V - Promovarea judecătorilor și procurorilor și numirea în funcțiile de conducere.

Acesta fiind cadrul juridic legal, astfel de teme de dezbatere au potențial de a genera atitudini și comportamente improprii la nivel mediatic și social, cu consecința afectării legitimității și independenței justiției.”

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Argumentul” că dacă o persoană a fost numită de Președintele statului procuror iar apoi devine judecător, nu mai este necesar, pentru a funcționa, un nou decret, nu are nici un temei juridic și descalifică pur și simplu pe cei care îl folosesc. În aceeași măsură, considerarea schimbării de statut constituțional de la procuror la judecător ca pe un simplu „transfer” de competența Consiliului Superior al Magistraturii eludează în mod vădit textele neechivoce ale legii fundamentale.

Hotărâri ale Consiliului Superior al Magistraturii contrazic susținerile comunicatului de presă al acestei instituții din 7 iunie 2012 și teoria mai sus enunțată.

Cu titlu de exemplu, facem trimitere la:

- Decretul nr.1829 din 30.11.2009 al Președintelui României, publicat în M. Of. nr.838 din 04.12.2009 unde, în baza prevederilor art.94 lit.c, art.100 alin.1, art.125 alin.2 și ale art.134 alin.1 din Constituția României republicată, ale art.61 din Legea nr.303/2004 rep. și art.35 lit.a din Legea nr.317/2004 rep., în considerarea Hotărârii C.S.M. nr.1841/2009 „doamna Constantin Ioana Nicoleta se eliberează din funcția de procuror de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și se numește în funcția de judecător cu grad profesional de curte de apel, la Tribunalul București”;

- Decretul nr.935 din 30.09.2010 al Președintelui României, publicat în M. Of. nr.672/04.10.2010 unde, în baza prevederilor art.94 lit.c, art.100 alin.1, art.125 alin.2 și ale art.134 alin.1 din Constituția României republicată, ale art.61 din Legea nr.303/2004 rep. și art.35 lit.a din Legea nr.317/2004 rep., în considerarea Hotărârii C.S.M. nr.743/2010 „domnul Cornoiu Jitărășu Victor se eliberează din funcția de procuror de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și se numește în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție”;

- Decretul nr.479 din 06.05.2011 al Președintelui României, publicat în M. Of. nr.327/11.05.2011 unde, în baza prevederilor art.94 lit. c, art.100 alin.1, art.125 alin.2 și ale art.134 alin.1 din Constituția României republicată, ale art.61 din Legea nr.303/2004 rep. și art.35 lit. a din Legea nr.317/2004 rep., în considerarea Hotărârii C.S.M. nr.175/2011 „domnul Roman Mihai Radu se eliberează din funcția de procuror de la Parchetul de pe lângă Tribunalul București și se numește în funcția de judecător la Tribunalul București”.

În aceste condiții, cum tema pe care am înfățișat-o foarte succint prezintă un grad înalt de interes pentru opinia publică, deoarece privește funcționarea, credibilitatea și imaginea justiției, vă adresăm solicitarea de a ne informa în termenul legal de 30 de zile, cu privire la următoarea problemă:

De la înființarea Consiliului Superior al Magistraturii, pentru **câte persoane – și care anume** - la nivel național, transferate din funcția de procuror în cea de judecător, indiferent de gradul instanței, acest organism a înaintat Președintelui României propunerea de numire prin decret prezidențial, a celor în cauză în funcția de judecător și s-au emis decretele de numire cu indicarea numărului Monitorului Oficial în care acestea au fost publicate?

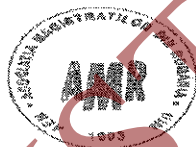
Totodată, solicităm Consiliului Superior al Magistraturii să ne comunice, nominal, la nivel național, procurorii care au fost transferați în funcții de judecători, indiferent de nivelul de instanță și pentru care nu există, până la momentul sesizării noastre, hotărâri ale acestei instituții care să fie transmise Președinției, pentru emiterea decretelor de numire în funcție, potrivit propunerilor înaintate.

Înțelegem să ne prevalăm de dispozițiile articolelor 21 și 22 ale Legii nr.544/2001, în situația în care în termenul legal nu se răspunde solicitării noastre.

Cu înaltă considerație,

Președinte interimar al Asociației Magistraților din România

Jud. conf. univ. dr. Dan SPĂNU

LUMEAJUS.TEIEI.RO